

Column Jos Benders

HAAR OOGVERBLINDENDE SCHOONHEID DIE DE RECHTSGELEERDE ZELF NIET KAN ZIEN

Ze was al eens Limburgs Vrouw van het Jaar en is universitair hoofddocent. En vanaf april de vrouw achter een bijzonder boek: *Blind vertrouwen*. Esther Crombag. Op 11-jarige leeftijd werd ze tijdens een vakantie in Frankrijk binnen 24 uur blind. In *Blind vertrouwen* beschrijft ze de opbouw van een leven zonder gezichtsvermogen.

‘Op een terrasje, twee jaar geleden na een lange duurtraining met Jan Drummen, een piloot met wie ik veel fiets, kwam opeens zijn droom ter sprake. Dat ik een boek had geschreven. Mijn reactie: ‘Ik, een boek?’ Toch stond ik er niet van te kijken. Want al vaker hadden mensen mij gezegd: ‘Eigenlijk zou jij jouw verhaal eens moeten opschrijven, in een boek uitgeven.’ Dat gold ook voor Gerd Leers met wie ik wel eens op verzoek van een sprekersbureau duo-presentaties heb gegeven.’

Eigenlijk is het een boek dat je met gesloten ogen zou dienen te lezen; maar oh ja, die gave hebben wij zienden niet...

Leers' vertrouwen in de politiek mondde uit in een nieuw leven als minister. Gerd bleef Esther trouw, ook na zijn bewogen afscheid van Maastricht. Het voorwoord van *Blind vertrouwen* is van zijn hand. Hij schrijft: *Vertrouwen in een toekomst, in een weg vooruit. Vertrouwen in je dromen, in jezelf en in je medemens. Vertrouwen in de eigen kracht en wil. Dát is Esther. Met werkelijk iedere denkbare vorm van genoeg nodig ik u uit in dit markante levensverhaal te duiken.*

Wij ontmoeten Esther Crombag (36) bij een lezing in onze provincie. De zaal, gevuld met vijftig zakenlieden, is een en al oor. Hoewel Esther stekeblind is, maakt ze eigenzinnig gebruik van een diapresentatie, die ze zelf bestuurt vanaf haar computer. Om zeker te weten dat de goede dia voorstaat, vraagt ze haar gehoor af en toe om de bevestiging van wat op het diascherm te zien is. Verder is alles alsof er niets aan de hand is. Zo wil de spreker het hebben. Klaar als ze is met de loutering die de blindheid haar opdrong. Haar nieuwe boek heeft haar daarbij

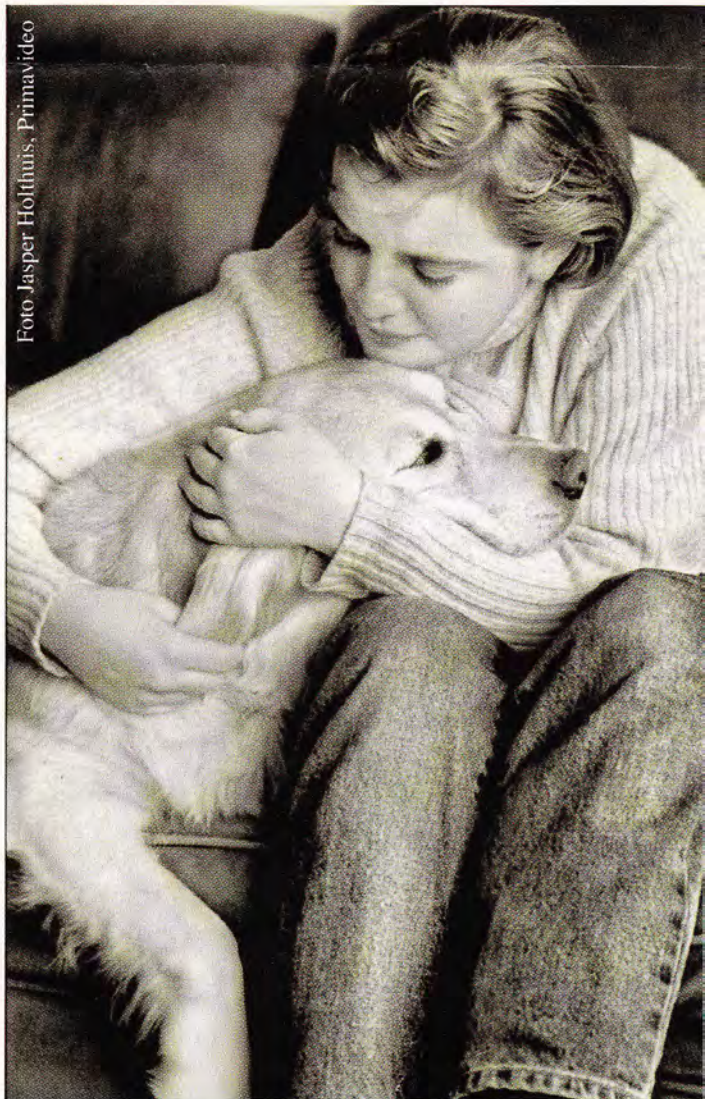

Foto Jasper Holfhuis, Primavideo

fundamenteel geholpen.

Esther Crombag: 'Ik heb een goede vriend, Erik Knippenberg, die heel goed kan schrijven. Hij schreef vaker mooie stukjes in het blad *De Observant* van de universiteit. En toen bedacht ik me: *Ik heb het verhaal en hij heeft de schrijfkwaliteiten.*'

Terug naar het terrasje: 'Alsof het zo moest zijn, kwam toeval-
lig Erik langs. Hij kwam op datzelfde terras zitten. Had hem
trouwens al een hele tijd niet meer gezien (hier is sprake van
een letterlijk citaat met een opmerkelijke boodschap; JB), maar
onze ontmoeting was als vanouds en heel vertrouwd. Ik heb
hem de droom van de piloot voorgelegd en Erik zei volmondig
ja. Niet lang daarna is hij de eerste keer langsgekomen met een
opnameapparaatje en we hebben uren gesproken.' Zo schrijven
ze over het moment waarop het kind Esther sinds tien dagen
blind is en ze haar vriendin tegen het lijf loopt: *Natuurlijk stak
Marjo haar hand naar mij uit ter begroeting. Dat ik, haar bes-
te vriendinnetje niet reageerde op haar uitgestoken hand moet
onthutsend aangekomen zijn. Mijn moeder greep pijlsnel in.
Pakte mijn hand vast en bracht die naar de juiste plek in de vol-
komen zwarte wereld die mij sinds kort omringde.*

Esther Crombag: 'Ik kan mij nog herinneren dat hij (coauteur
Erik, JB) de eerste keer weg was en ik barstende hoofdpijn had
van alle herinneringen die ik diep had weggestopt. Ze weer naar
boven halen, was behoorlijk confronterend. Weer terugdenken
aan die dag in Frankrijk, toen ik van de ene op de andere dag
blind werd, wat ik toen dacht, de angst die ik voelde, de onze-
kerheid, alles kwam weer boven.'

'Toen we verder in het boek kwamen, voelde ik dat er bijna een
therapeutische werking vanuit ging. Ineens viel alles op zijn plek.
Toen ik met het laatste hoofdstuk bezig was, kwam er zelfs een
soort berusting over mij en kon ik voor het eerst alles een plaats
geven.' Zoals de Esther die spreekt over een uitstap met vrien-
den, staande in een Ardennenweide: *Dansen wilde ik ineens. Een
gedachte die niet vaak meer bij mij was opgekomen, vanaf de dag
dat ik blind geworden was. Ik kon toch zo goed dansen vroeger
als kind! Waarom zou dat nu niet meer kunnen? Gedanst heb ik
in die grote wei. Tussen de bloemen. Eerst nog aan de hand van
Jenny, maar daarna alleen. Op blote voeten draaiend en draai-
end op mijn eigen melodie, ondersteund door geklap, gefluit en
geschreeuw. De totale bevrijding.*

Esther Crombag studeerde cum laude af als meester in de rechten
nadat ze haar vingers blauw had gelezen in metersdikke braille-
boeken. 'Ik hoop dat ik met het boek veel mensen of ze nu wel of
niet blind zijn, kan inspireren. Dat je ondanks tegenslagen in je
leven en je denkt dat je wereld instort, toch nog de kracht hebt om
iets van het leven te maken en te zien dat het leven nog veel moois
kan bieden. Daarom zeg ik tegen jouw lezers: Geniet van de reis
en vertrouw in het bereiken van de eindbestemming.'

Blind vertrouwen, biografie over een leven zonder zien, door
Esther Crombag en Erik Knippenberg, uitgeverij Gianni.
ISBN: 978-90-7797-13-3. Op zondag 10 april om 14.00 uur is in
boekhandel Selexys in Maastricht een *boekinterview*, aansluitend
gevolgd door een *signersessie*. www.assemblee.nl